Maandag 2 Januari 1893.

Deze Courant verschijnt **dagelijks.**

De Abonnementsprijs per 3 maanden is voor Nederland . . fl 1.50 „ België . . . „ 1.90 „ Duitschland en alle landen der postconventie . . . . „ 3.20

Van geen blad in de provincie Limburg bedraagt de oplage een **derde deel** van die dezer Courant.

Getal Abonnenten:

Limburger Koerier
Provinciaal Dagblad.

ROTATIEDRUK en UITGAAF van WEYERHORST te HEERLEN.

BEKENDMAKING.

De abonnés van den **Limburger Koerier** worden van af nu in de gelegenheid gesteld, den abonnements-prijs voor het jaar **1893** met

f 5.50 VOORUIT TE BETALEN

Behalve het geldelijke voordeel van *vijftig Cent* (de abonnements-prijs bedraagt anders f 6.—), hebben zij, die de courant vooraf betalen, recht op deelneming aan eene **2e Verloting,** op DINSDAG, 31 JANUARI a. s., bestaande uit:

3 premiën, ieder eene allerbeste NAAIMACHINE

en

20 premiën, ieder een fraaie REGULATEUR.

Deze extra-verloting is **uitsluitend en alleen voor vooruitbetalende abonné's,** die, zooals van zelf spreekt, *ook nog deelnemen* aan de **1ste Verloting,** ook op 31 JANUARI a. s., bestaande uit:

3 premiën, ieder eene allerbeste NAAIMACHINE

en

20 premiën, ieder een fraaie REGULATEUR.

Vooruitbetalers genieten dus eene prijsvermindering van *50 Cent,* hebben kansen in twee verlotingen, worden niet 4 maal lastig gevallen om betaling van het kwartaal en besparen ons veel schrijfwerk.

De vooruitbetalers dienen ons het bedrag in postwissel franco toe te zenden. Het ontvangbewijs, door de postadministratie verstrekt, dient tot quitantie van het aan ons betaalde bedrag.

Zij, die niet genegen zijn hun abonnement vooruit te betalen, kunnen dit per kwartaal doen; zij hebben dan evenwel geene kans in de 2de Verloting.

De Administratie v. d. „Limburger Koerier"
te HEERLEN (Limburg).

UIT DE PERS.

EEN MAN.

Onder dit hoofd schrijft Dr. Schaepman in het „Centrum":

In de geweldige dagen, die het Fransche volk op dit oogenblik doorleeft, is men bijna geneigd aan het voortbestaan van dit volk te twijfelen. Een Godsgericht schijnt zich te voltrekken met zoo onverbiddelijke en weergalooze gestrengheid, dat de majesteit van den Rechter op den achtergrond treedt voor het onteerende der straf. Van een tragische verhevenheid is bij hetgeen wij aanschouwen geen sprake. In het jaar der verschrikking 1870 rolde de donder en joeg de bliksem rond. Het tooneel was het slagveld, zwart van lijken, rood van bloed. Nu is het tooneel het speelhol, verklikkerij en spionage sijfelen en schreeuwen, de wisselbrieven zwieren door de lucht en alles valt in slijk.

De strijd, dien het Fransche volk in de eeuwjaren der groote Revolutie heeft te doorstrijden, is meer dan een strijd om het bestaan; het is een strijd om de eer, om het karakter. Het gaat niet meer om de eerste of tweede plaats, het gaat om een plaats in de rij der natiën. Het is geen vraag meer over een regeeringsvorm, het is de vraag over het zijn of niet-zijn van een volk.

Op zulk een oogenblik is het goed zich het hart te verkwikken aan de beschouwing van een man uit dat volk, die in den hoogsten en heiligsten zin een man was, een man naar de volle geaardheid van zijn volk.

Hij, wiens beeld ik aldus eenige seconden lang wil vasthouden, rust nu in het door hem aangewezen graf in het heete Afrikaansche zand. De kardinaal de L a v i g e r i e is een van die personen, wier grootheid men teekent met één woord: een man. Men behoeft er niets bij te voegen, iedere bijvoeging neemt iets van de lofspraak af.

Naast zulk een man zijn wij allen slechts menschen. Dat is het teeken, waaraan men hen erkent. Wij behouden al het betrekkelijke, al het eindige, al het onvolmaakte, wij gaan en struikelen en vallen en wij zijn de minste nog niet, als wij weder verder gaan. Wij zijn het afhankelijke, het zoekende, het helpende en geholpene. Zij, de mannen, zijn de scheppers en de koningen, met altijd vruchtbare kracht en altijd overwinnende heerschersgave. Goedheid en majesteit zijn bij hen onafscheidelijk vereenigd. Als geboren hoofden gaan zij altijd aan de spits, maar door geheel de rij hunner scharen stroomt hun geestdrift, vlamt hun bezieling. De harmonie van hun gaven, de éénheid van hun leven en arbeid werpt over al hun daden het gouden licht der schoonheid. Op al hun werken prijkt het zegel der oorspronkelijkheid, dat allen behoort aan deze eerstgeboren, deze souvereine beeldhouwers Gods.

Zie den kardinaal de L a v i g e r i e.

Indien gij hem wilt teekenen, dan kunt gij een reeks van trekken bijeenvoegen. Gij kunt hem noemen met een klankvolle rij van namen. Gij moogt gewagen van zijn geloofsmoed en zijne liefde-ijver, zijn beradenheid en zijne volharding, zijn geestdrift en zijn beleid; gij kunt hem roemen als een geleerde, een redenaar, een held, een apostel, een staatsman, een wereldontdekker, een volkenwinner, gij kunt spreken van een heilig priester en een groot kerkvoogd, van een denker met breede gedachten en een dichter met grootsche idealen — indien gij alles in één woord wilt te zamen vatten dan zegt gij: een man. Niet een groot man, maar een man dat is het grootste. Een volkomen man naar de mate der volle mannelijkheid van Christus.

* * *

Deze man nu was een echte zoon van het groote Frankrijk.

Men behoefde hem slechts te zien om het te erkennen.

In hem was levendigheid en rust, blijmoedigheid en ernst, teederheid en kracht. Men kon het dezen met een soort van statige achteloosheid neerzittenden patriarch aanzien, dat hij in een oogwenk gereed zou zijn, om in den zadel te springen en ten strijde te gaan. Hij had met zijn landgenooten het open oog voor het kleurige en sierlijke gemeen; er is vorstelijke zwier in de wijze, waarop hij zijn purper draagt; hij vindt dat purper fraai, niet alleen als symbool van het martelbloed, maar ook als kleur, als toon. Als alle groote mannen van zijn volk is hij de man van de daad, niet alsof het hem ontbrak aan ideeën, maar voor hem was de daad, was het doen het hoogste. Zoo behoort hij tot het geslacht van C l o v i s, die de Passie hoort lezen en losbarst: „was ik slechts daar geweest met mijn Franken,; zóó tot het geslacht van J e a n n e d'A r c, zóó tot het geslacht van V i n c e n t i u s a P a u l o, de groote wrochters van groote daden. Het Fransche volk, heette het, waagt altijd zijn leven voor een idee; dat is de sprekende trek. Geen bespiegeling, geen beschouwing, geen zich verdiepen en zich verliezen in geestelijke geneuchten, in heldere of schemerende droomerij. Doen, strijden, offeren, bloeden of winnen, ziedaar de kern van dit volkskarakter. Het is de pit en het merg van zijn edelmoedigheid, zijn frissche kloekheid, zijn onbedwingbare veerkracht. Aan anderen de wijsheid, het kennen en het zien; aan den zoon van Frankrijk de daad.

De daden van den kardinaal de *Lavigerie* staan hecht als de Pyramieden langs de heirbaan onzer negentiende-eeuwsche historie. Maar zij zijn geen Pyramieden, geen monumentale graven. Zij staan langs den weg als vruchtbare, hoogopgeschoten en breedgekroonde palmen, den zwerver schaduw biedende en brood.

Wat de daden van den kardinaal boven alles adelt, dat is de afwezigheid van alles wat op egoïsme gelijkt. De geestelijke vorm van dit alles overheerschend menschelijke ontbreekt hier evenzeer als de stoffelijke: hier is geen ijdelheid, hier is geen baatzucht. De kardinaal was te groot om aan zichzelf als een grootheid te denken; voor vergelijkingen, het lievelingsspel der ijdelheid, ontbrak hem de tijd. Van baatzucht had hij zelfs geen begrip. Het is aardig om waar te nemen hoe weinig hij zelfs bij anderen de baatzucht begreep. Na den toost te Algiers — een der groote daden van den kardinaal — vonden eenige zijner hoog-adellijke en monarchaal gezinde vrienden het gepast hem een blijk van hunne ontevredenheid toe te dienen. Zij hielden hun bijdragen tot zijne machtige liefdewerken in om het met een Hollandsche, niet zeer aristocratische, maar hier uiterst teekenachtige uitdrukking te zeggen: Zij trokken de melk op. Men moet de reusachtige, toch goedlachsche verbazing zien, waarmee de kardinaal — men had doen verstaan, dat zijn toost hem eenig honorair had bezorgd! — deze bizonderheid verhaalt. Chariteit en politiek, zijn plicht of geld, — hoe was het mogelijk tusschen deze dingen verband te zoeken en . . . te vinden?

Inderdaad, het is een vertroosting in deze dagen op een gestalte als die van den kardinaal de blikken te doen rusten. Een vertroosting, maar een weemoedige. Het mag misschien niet anders in deze wereld, waarin naast al het hooge en heilige een smart staat, en de krib van Bethlehem geplaatst is in een stal en het *Gloria in excelsis* en het *pax in terra* weerklinken tusschen de weigering aan de herberg en de moorddadige vragen van *Herodes.* Het eigen volk, zijn Frankrijk, heeft dezen man niet gekend, niet hem heeft het genoemd *le grand Français;* hij was slechts een man des kruises. Bij zooveel laatdunkendheid en zooveel overmoed, rijst de vraag, of er geen geweldig vonnis ligt in dit feit, dat juist op dit tijdsgewricht deze man aan zijn vaderland ontviel.

— — —

Het karakter der sociaal-democratische partij.

Van het verhandelde op het congres der sociaal-democraten verdienen, zegt de „N. R. Ct.," vooral twee zaken de aandacht, opdat men die partij naar waarde leere schatten.

Met algemeene stemmen werd eene motie aangenomen, waarin verklaard werd, niet alleen, dat de partij is eene revolutionnaire partij, maar ook, dat hare tactiek revolutionnair is, „omdat de partij niet gelooft aan geleidelijke vergroeiing van den bestaanden staat tot een sociaal-democratischen, maar de omverwerping beoogt van de bestaande orde, met alle ten dienste staande wettige of onwettige middelen." Als ware dit nog niet duidelijk genoeg, werd er ten alle overvloede ook nog eene „beginselenverklaring" aangenomen, luidende, dat men, om tot de partij te behooren, onder meer moet overtuigd zijn, dat in den klassenstrijd „de arbeiders zullen moeten strijden met alle hun ten dienste staande, wettelijke of onwettelijke, vredelievende of gewelddadige middelen."

Over de theoretische beteekenis van het woord „revolutionnair" kan verschil bestaan en is ook werkelijk herhaaldelijk in het midden der partij zelve, hier en elders, strijd gevoerd. Maar wat de partij hier te lande beoogt, en langs welken weg zij haar doel wil trachten te bereiken, daaromtrent is thans, na deze dubbele verklaring, geen twijfel meer mogelijk. Alle denkbeeld aan hervorming langs geleidelijken weg wordt verworpen, en aan de zegepraal der partij door middel van overreding wanhoopt zij. Zij verkondigt openlijk, dat zij de omverwerping van de bestaande maatschappelijke orde beoogt en dat, om daartoe te komen, zij alle middelen zal aangrijpen, ook die welke de wet niet toelaat, ook de middelen van geweld. Het woord „revolutionnair" heeft daardoor eene beteekenis gekregen, waarover geen strijd meer kan zijn; het is niet meer „een groot woord", waarmee men het zoo nauw niet neemt; neen, de partij noemt zich revolutionnair, omdat zij wet nog gezag meer erkent en door geweldpleging hare oeconomische en staatkundige theorieën tot toepassing wil brengen.

In verband hiermede — en dit is de tweede zaak, die wij onder de aandacht wenschen te brengen — heeft men gewicht te hechten aan hetgeen verhandeld is over een voorstel van eene der afdeelingen, dat de partij zooveel mogelijk gelden zou besparen tot hare wapening. Dit voorstel werd met levendige toejuiching begroet; een bewijs reeds, hoe de geest is. Het werd niet aangenomen; maar alleen omdat men dit gevaarlijk achtte „tegenover de klassenjustitie". Men vond het veiliger, de wapening over te laten aan het particulier initiatief. Dat wil zeggen; niet vanwege de partij zullen de aanhangers van wapenen worden voorzien, maar zij worden aangespoord zelven zich te wapenen. Met ingenomenheid werd er melding van gemaakt, dat in het Noorden het particulier intiatief in deze reeds „gunstig werkt."

Wat men reeds van elders had vernomen, maar misschien aan velen ongelooflijk was toegeschenen, werd hier bevestigd: in het Noorden loopen de werkloozen met eene revolver in den zak. Men heeft geen geld om brood te koopen voor vrouw en kind, maar wel om zich van een moordwapen te voorzien. Men verwijt de regeering, dat zij gewapende macht zendt om de orde te handhaven en personen en bezittingen te beschermen; en zelf wapent men het volk, dat werk vraagt!

Een der afgevaardigden wilde, dat iedere socialist eene revolver en zelfs dynamiet zou hebben, en een ander dankte „Recht voor Allen" voor het bekendmaken van een voorschrift voor het bereiden van dynamiet.

Dàt is de partij, die steeds beweert dat wanneer de orde wordt gestoord, het de schuld der politie is; de partij, die met zooveel diepe verontwaardiging alle verantwoordelijkheid voor de daad van Ockeloen trachtte af te wijzen!

Gemengd Nieuws.

Uit Nederland. — Een leerlooier te Ginneken, die vermeende de toekomst niet uit het koffiedik maar uit zijn huiden te kunnen voorspellen, ging Maandag de weddenschap aan, dat het binnen drie dagen stormachtig weer zijn zou

De profetie werd niet bewaarheid en de man betaalde tien gulden!

— Een oud gebruik! — Een boer uit Teteringen (Noord-Brabant) ging verhuizen naar Lijndonk. Reeds vroeg waren present zeven zijner toekomstige buren met paarden en karren om den boer en diens gezin, benevens den inboedel, naar de nieuwe woning over te brengen. De karren werden geladen en de stoet zette zich in beweging, voorafgegaan door een met groen versierd karretje, waarin moeder de vrouw had plaats genomen. Bij dergelijken overtocht is het een vast gebruik geen enkele herberg of kroeg voorbij te gaan zonder een „propje" te nemen.

De boer verheugt zich in het bezit van veertien kindertjes, zoodat men kan nagaan dat de optocht prachtig was.

— De veldmuizen richten in de omstreken van Rouveen groote schade aan. Geheele akkers met rogge werden reeds afgevreten. Als strenge vorst, liefst met ijzel, de muizen niet doodt, zal er weinig of niets van de gewassen overblijven.

Eerst bidden!

— Nadat in de vorige zitting van den raad der gemeente Ouddorp (Flakkee) het raadslid J. Mastenbroek een voorstel had ingediend om de zittingen voortaan met gebed te openen, werd dit voorstel met 6 tegen 1 stem door den raad aangenomen.

— Zijn wij goed ingelicht, dan moet bij het gerechtelijk onderzoek gebleken zijn, dat de dood van den stalmeester van den heer Carré, den heer Persina, moet geweten worden aan een hartkwaal, waaraan de overledene reeds geruimen tijd lijdende was. De wond hem toegebracht bij het standje met de studenten was bij zijn dood geheel genezen.

— De 75-jarige heer Mart. Van den Heuvel te Oorschot reed dezer dagen op een driewieler prettig op het ijs van den zoogenaamden Vloed.

— Als uitvloeisel der treurige gebeurtenis te Brielsch-Nieuwland heeft op nieuw een ongeluk plaats gehad. Een inwoner van Oostvoorne wilde toonen, wàt hij zou doen, wanneer hij bij het geval tegenwoordig ware geweest. Hij nam daartoe een geladen geweer, dat bij het opnemen afging en zijn makker zoo noodlottig trof, dat deze onmiddellijk dood was.

— Te Gameren is in den ouderdom van 97 jaren overleden de oud-strijder van Waterloo, C. van Alphen, drager van het Zilveren Kruis van den slag bij Waterloo.

— De heer Fransen van de Putte verhaalde dezer dagen in de Eerste Kamer de volgende anecdote uit zijne Indische ervaring als een staaltje, wat rapporten van „deskundige adviseurs", waarmee tegenwoordig zoo druk geschermd wordt, soms beteekenen:

Dr. Fromberg was te Buitenzorg aangesteld, om de gronden van Java chemisch te onderzoeken.

De directeur der culturen telegrafeert aan den resident van Tagal om eenige aarde tot onderzoek naar het laboratorium te Buitenzorg te zenden. Die aarde wordt door inlanders in heerendienst per voetreis van 10 dagen over de bergen van de Preanger naar Buitenzorg gedragen.

Op de grenzen van Cheribon gekomen en uitrustende, zijn de koelies toch nieuwsgierig welke zware last in die bamboe zit. „Tanah Sadja" roept er een uit — het is maar aarde!

De bamboezen worden geledigd om die dan vlak bij Buitenzorg weder te vullen, en dr. Fromberg schreef een rapport om het schier onmerkbaar verschil in grondsoort tusschen Tagal en Buitenzorg te constateeren.

FEUILLETON
VAN DEN „LIMBURGER KOERIER".

Uit den doode opgestaan.

NAAR HET ENGELSCH.

— — — —

37

Ik vroeg hem waar het lijk zich nu bevond.

„Ach!" riep hij, snel deze gelegenheid aangrijpend om indien mogelijk nog iets te vernemen, dat de zaak nog belangwekkender zou maken. „Hij was misschien een vriend van u?"

„Neen, geen vriend, maar wel kende ik hem en ik weet zijn naam".

„Ga met mij mede", zeide hij terstond, de menigte verlatend, „het is niet ver van hier. Ik zal u wijzen, waar zij hem hebben gebracht".

Hij geleidde ons naar 't naastbijzijnd politiebureau. Onze gids vertelde waarvoor wij waren gekomen en na onze kaartjes te hebben overgereikt, werden wij terstond toegelaten. De commissaris van politie hoopte, dat wij in staat zouden zijn eenig licht over deze zonderlinge misdaad te verspreiden.

„De geheele zaak is zeer vreemd", zeide hij. Diefstal kan moeielijk het motief zijn geweest, want er was niets ontvreemd. Misschien had de moordenaar plan later terug te komen. Wraak is ook niet te onderstellen, want de heer was een vreemdeling en kon dus hier geen vijanden hebben.

Zoo pratend had hij ons over de binnenplaats naar een soort van schuur gebracht. Daar lag het lijk op een tafel. De commissaris nam 't laken weg, dat over het lichaam was gespreid, en een enkele blik was voldoende om ons te overtuigen, dat hij niemand anders dan Darvill was.

„Is hij de persoon dien gij dacht, dat hij zijn zou?" vroeg de commissaris, toen wij ons omkeerden om heen te gaan.

„Ja, hij is het".

„En hoe heet hij?"

„Ik geloof, dat zijn ware naam Darvill is ofschoon hij zich ook wel Conyers liet noemen".

„O zoo", zeide de commissaris, wiens argwaan daardoor eenigszins werd opgewekt. „Kunt gij mij niet wat meer van hem mededeelen?"

Wat konden wij zeggen? Wij wilden in geen geval den naam van Etheleen in de zaak mengen. Dus zeiden wij hem, dat wij den vermoorden slechts tweemaal in ons leven hadden gezien, maar dat de heer Vulpian, zijn reismakker, hem alle inlichtingen zou kunnen verstrekken.

„Dat kan wel zijn", zeide de commissaris droog, „ongelukkig is hij nergens te vinden. Toen ik naar het hotel zond, werd ons bericht, dat hij dezen morgen met den eersten trein naar Parijs was vertrokken. Ik telegrapheerde om hem aan te houden, maar hij was al over de grenzen. Niet dat op hem eenige verdenking rust, want het is zeker, dat hij van nacht in het hotel heeft geslapen, maar men had toch het een en ander aan hem kunnen vragen".

Wij lieten den commissaris van politie dus vrij onbevredigd achter. In 't naar huis gaan bespraken Vaux en ik de noodzakelijkheid om Etheleen te doen weten, dat de man, die had beweerd haar echtgenoot te zijn, dood was. Ik beken, dat ik geen lust had die taak op mij te nemen. Hoe dankbaar zij ook voor haar bevrijding mocht wezen, zoo zou het vernemen van al de bijzonderheden haar toch pijnlijk aandoen.

Vaux toonde ook niet veel ambitie om de overbrenger van dit nieuws te zijn. Etheleen, meende hij, zou het wel uit de couranten vernemen en van juffrouw Metzger.

Toen viel mij op eens in, dat dokter Falck misschien zich wel met die taak zou willen belasten. Dien zelfden dag had ik plan gehad hem te bezoeken. Ik verloor dus geen tijd maar nam een rijtuig en liet mij naar zijn woning brengen.

„Zoo zijt gij daar!" zeide hij, „welk nieuws brengt gij mede. Per brief hoorde ik niet veel van u, zijt gij geslaagd iets te ontdekken?"

Ik wilde beginnen te vertellen, maar hij viel mij in de rede.

„Neen", zeide hij, „vertel mij niets, zeg mij alleen maar den uitslag. Is miss Stuart al dan niet getrouwd?"

„Zij was zeer zeker getrouwd, maar haar echtgenoot is nu dood. Daar hebt gij in een paar woorden de geheele geschiedenis".

Hij stond op, en zich naar het venster begevend, bleef hij eenigen tijd naar buiten staren. Hij had nog niets van den moord gehoord. Hij luisterde aandachtig naar mijn verhaal.

„De schelm heeft gekregen wat hem toekwam", zeide hij, toen ik had geëindigd, „maar wie zou het hebben gedaan?"

Ik antwoordde, dat de politie den dader nog niet had ontdekt. Ik vond het onnoodig hem van mevrouw Darvill te vertellen.

„Hebt gij miss Stuart reeds gezien en 't haar verteld".

„Ik zag haar gisteravond, maar toen had er nog niets plaats gegrepen".

„Dan zal ik haar de tijding gaan mededeelen", zeide hij, zijn kiel, waarin hij werkte, uittrekkend. Dit was juist hetgeen ik verlangde.

„Ik zal u een oogenblik alleen laten", vervolgde hij, „om een andere jas aan te trekken. Maar gij deedt beter niet op mij te wachten. Ik wensch u dus goeden morgen".

Vóór ik kon antwoorden had hij de kamer reeds verlaten, maar ik ging niet heen, want ik had het rijtuig laten wachten en daar wij denzelfden weg uit moesten, vond ik het beleefd hem een plaats aan te bieden. Toen hij terugkwam, scheen het mij toe, dat hij ontevreden was mij nog daar te vinden.

„Het spijt mij, dat gij op mij hebt gewacht", zeide hij, „had [illegible] dit geweten, dan had ik mij wat meer gehaast".

Ik vertelde hem van het rijtuig en wij reden te zamen weg. Met verwondering zag ik, hoe goed hij gekleed was. Alles was fonkelnieuw, zijn hoed was goed geborsteld, hij had een gekleurde das om in plaats van de zwarte, die hij gewoonlijk droeg, en nieuwe licht gekleurde handschoenen aan. Zelfs had hij een bloem in zijn knoopsgat gestoken. Zijn uiterlijk had sedert mijn vertrek veel gewonnen.

De rit werd zwijgend afgelegd. Hij scheen zeer in gedachten verdiept te zijn, zeker over het een of ander wetenschappelijk vraagstuk. Ik zette hem af voor juffrouw Metzger's deur, waarna ik naar mijn eigen kamers reed, waar ik Vaux op mij wachtende vond.

Hij had juist een telegram uit Londen ontvangen, hem meldende, dat zijn tegenwoordigheid dringend werd vereischt voor zaken, die geen uitstel konden lijden.

„Natuurlijk, Fitz", zeide hij, „zou ik er niet aan denken om heen te gaan, als ik je nog van dienst kon zijn. Maar de oplossing is gekomen. De oppositie is verdwenen, dus hebt gij de teugels van het bewind alleen in handen te nemen en alles zal vanzelf gaan".

„Daar ben ik nu nog zoo zeker niet van", antwoordde ik. „Ik vrees, dat Etheleen's gevoelens niet meer dezelfde als vroeger voor mij zijn, maar daar kunt gij niets aan doen; het zou dus zelfzuchtig van mij zijn je langer hier te willen houden".

Vaux pakte zijn zaken dus bij elkaar en zond zijn koffertje naar het station. Een weinig later wandelden wij er te voet naar toe. Wij kwamen dokter Falck tegen, die er zeer zonderling uitzag. Had ik hem niet aangehouden, dan zou hij ons, zonder mij te zien of te herkennen, zijn voorbijgeloopen

„Welnu", vroeg ik hem, „hoe heeft miss Stuart uw bericht opgenomen?"

Hij was zoo verdiept geweest in zijn eigen gedachten, dat hij ontsteld opzag.

(Wordt vervolgd.)

— De rechtbank te Groningen heeft een student aldaar, wegens mishandeling van een politie-agent, veroordeeld tot de geëischte 8 dagen gevangenisstraf.

— Donderdag geraakten te Geldrop (N.-Br.) drie jongens bij het schaatsenrijden op de rivier de Dommel te water; een van hen, tien jaar oud, verloor daarbij het leven.

— — —

Uit Belgie. — Een afschuwelijke misdaad is in het Belgische gehucht Courmay gepleegd. Donderdagmorgen kwam haar dochter als naar gewoonte, de weduwe Heden, een herbergierster, wekken, toen zij van schrik verstijfd moest blijven staan en zij een kreet van afgrijzen niet kon onderdrukken. Midden in de kamer lag hare moeder, badende in haar bloed en een man, die over haar heen gebogen lag, was bezig met een groot mes haar den hals af te snijden. Het meisje bedacht zich een oogenblik, greep den moordenaar aan bij de schouders, doch ontving zulk een slag van hem, dat zij bewusteloos nederviel. De ellendeling nam daarna de vlucht en is sedert spoorloos verdwenen.

— — —

Uit Duitschland. — De werkman Lange van Gifhorn, begaf zich Maandag met zijne vrouw, twee zoons en een kleinkind naar Triangel, om den tweeden Kerstdag bij zijne, daar gehuwde dochter door te brengen. Daar de trein naar Triangel reeds vertrokken was, liepen de vijf personen langs den spoorwegdijk. In de nabijheid van een brug deed de negentienjarige Willem Lange een paar schaatsen aan, nam het vijfjarige kind van zijn zuster op den rug en ging schaatsen rijden. Hij viel door het ijs van de breede en diepe rivier en zonk met het kind, in de diepte weg. Zijn zeventienjarige broeder Gustaaf snelde hem te hulp en zonk ook weg. Vader en moeder, die hun kinderen wilden redden, deelden hun treurig lot.

De passagiers van den personentrein van Triangel naar Gifhorn waren ooggetuigen van het ontzettend voorval.

— Eenigen tijd geleden heeft een Duitsch ingenieur proeven genomen met een plaveisel van caoutchouk. Dit nieuwe bestratingsmiddel schijnt uitstekend te hebben voldaan, daar het zelfs asphalt in duurzaamheid overtreft. Ook te Londen is een proef met dit plaveisel genomen, waar eveneens uitnemende resultaten werden verkregen. Het plaveisel is niet alleen zeer elastisch en dus voor voetgangers aangenaam, maar dempt ook alle geluid van rijtuigen en karren.

Een nieuw plaveisel, dat ook in hooge mate elastisch is, is dat, bestaande uit in blokken geperste gemalen kurk en aardpek. Voor de paarden is dit plaveisel bijzonder geschikt, terwijl het evenals asphalt, caoutchouk en hout het geluid dempt.

In Australië wordt deze methode van bestrating reeds met het grootste succès toegepast.

— Het uitroeien van visch wordt in Pruisen streng gestraft. Te Ehrenbreitstein hadden zich dezer dagen vijf personen te verantwoorden, beschuldigd van in eenige beekjes en riviertjes de visch door middel van chloorkalk te hebben vergiftigd en daardoor gedood. Men begrijpt, dat zij dit deden om zich op een gemakkelijke manier een groote vangst te verzekeren. Drie der beschuldigers werden tot 5 maanden, een een tot 14 dagen en de heler, die de visch gekocht had, tot 6 weken gevangenisstraf veroordeeld.

Pastoor Kneipp.

— Pastoor Kneipp is door den Prins-Regent van Beieren aan het Hof ontboden en aan 's Prinsen tafel genoodigd, waar de voornaamste geneeskundigen uit München en Erlangen mede aanzaten. Kneipp staat echter niet, zooals men misschien hieruit zou opmaken, bijzonder hoog in gunst bij het Beiersche hoofd van Staat. In een twistgesprek met de professoren, waarin Kneipp beweerde, dat het nauwkeurig onderzoeken van zijne patiënten overbodig was en hij hen allen maar goed behoeft aan te zien, koos de Prins tegen hem partij.

Ontzettende worsteling.

Uit Frankrijk. — Maandag-avond waren de bezoekers van de diergaarde Pezon, te Limoges, ooggetuigen van een gevecht tusschen een leeuw en een beer. De beer, die het eerst kunsten moest verrichten, kwam de algemeene kooi binnen en de leeuw Leo, een prachtig dier, slaagde er, op onbekende wijze, in, de schuif van het hok open te maken, dat hem van de algemeene kooi scheidde. In een seconde tijds hadden de twee dieren elkander te pakken en weldra vloeide bloed: de krachten der strijders bleken echter niet gelijk te staan en de beer werd ter aarde geworpen.

De directeur Pezon en al de personen van zijn personeel sloegen met ijzeren stangen door de tralies heen, op de dieren los om ze te scheiden en hierin slaagde men ten slotte, na heel veel moeite, onder de toejuichingen van het publiek, dat eenige minuten van angstige spanning had doorgebracht. De beer Diana is ernstig gekwetst, het been van een der pooten ligt geheel bloot en kop en zijden zijn met verwondingen overdekt, waarvan enkele vrij gevaarlijk zijn.

Een Kunstijsbaan.

Reeds vóór een drietal jaren werden te Parijs pogingen aangewend om den liefhebbers van schaatsenrijden een overdekte ijsbaan te verschaffen, onafhankelijk van den stand van den thermometer. De machines, die gebezigd werden om de baan voortdurend in bevroren toestand te houden, bleken echter daartoe onvoldoende, en eerst sedert 1o. October jl. bezit Parijs in de rue Clichy eene ijsbaan, waar men van 's morgens vroeg tot 's avonds laat naar hartelust kan schaatsenrijden, al is het buiten zomerweer. De machines bestaan in 2 stoommotoren, elk van 50 paardenkracht, naar het systeem Corliss, welke twee dubbelwerkende bevriezingsmachines volgens het stelsel Fixary in werking brengen. Deze laatste machines zijn pompen, welke gasvormigen ammoniak vloeibaar maken. Dit geschiedt doordien het gas in de condensators door het water der stedelijke leiding wordt afgekoeld; de vloeibaar geworden amoniak wordt dan in groote reservoirs of koelbakken vergaderd. Hier ontwikkelt het gas, doordien het uit den vloeibaren in den gasvormigen toestand terugkeert, de noodige koude en wordt in dezen toestand in de condensators opnieuw teruggevoerd. Op die wijze wordt de koude steeds door denzelfden ammoniak voortgebracht. De in de koelbakken verwekte koude wordt benut om een onbevriesbare vloeistof (calcumchloruur-oplossing), welke in slangvormig gewonden buizen midden door de koelbakken vloeit, in temperatuur te doen dalen. Eindelijk wordt deze koude vloeistof door pompen in het buizennet onder de ijsbaan geleid.

De vroeger genomen proeven mislukten, wijl men destijds den ammoniak rechtstreeks in de buizen onder den ijsvloer bracht.

De ijsbaan-zelve is 40 meter lang en 18 meter breed. Het fondament is een volkomen ondoordringbare metalen bodem, waarop een laag van cement en kurk rust. Daarop is het buizennet gelegd tot een gezamenlijke lengte van 5000 meter. De snelheid, waarmede de koude vloeistof door de buizen stroomt, kan geregeld worden, en daarmede kan men ook den koude-graad der vloeistof naar behoefte verlagen of verhoogen. Is het buiten tamelijk koud, en geldt het slechts de reeds bevroren ijsvlakte te behouden, dan bepaalt men er zich toe de door de buizen stroomende vloeistof op enkele graden onder nul te houden; wil men echter het oppervlak der ijsbaan of de geheele baan vernieuwen, dan is een koude van 15 gr. tot 20 gr. Celsius noodig. Elken nacht wordt de oppervlakte vernieuwd. Men verwijdert daartoe eerst de door de schaatsen afgekraste ijsdeeltjes en zet vervolgens de baan onder water. Opdat bij sterke temperatuurswisseling de buizen niet uit hare ligging geraken en oneffenheden van den bodem veroorzaken, zijn ze zoo geconstrueerd, dat ze als coulissen in elkaar kunnen worden geschoven. Een verdere voorzorg ten behoeve van een gelijkmatige temperatuur van het geheele stelsel is deze, dat de stroom der koude vloeistof niet steeds in dezelfde, maar afwisselend ook in de tegenovergestelde richting circuleeren kan.

Een deel van de kracht der motoren wordt aangewend voor de electrische verlichting der baan, waarvan de wanden met Noordpool-gezichten zijn beschilderd. Naast de ijsbaan zijn wandelpaden en ook kan men in loges op zijn gemak de sierlijke bewegingen der vlugge rijders gadeslaan.

Griezelige ontdekking.

Maandag-morgen waren in een kelder van den wijnhandelaar Segnat te Parijs, een paar arbeiders met werkzaamheden bezig en een hunner, zekere Becker, sloeg spijkers in een muur, toen eensklaps een deel van dien muur instortte en een gewelf zichtbaar werd Door nieuwsgierigheid gedreven, namen Becker en zijn kameraad ieder een brandende lantaarn en drongen in de donkere ruimte door.

Toen zij een twintig stappen hadden gedaan, ontwaarden zij de opening van een put; Becker liet zich aan een touw vastbinden en daalde erin af. Hij vond een groot aantal schedels en beenderen en te midden daarvan twee geweren. Dadelijk stelde de politie een onderzoek in en nu herrinnerde men zich, dat in de laatste dagen der commune, toen de barricade op het Bastille-plein door de troepen van Versailles was ingenomen, een aantal verdedigers er van in het gewelf de vlucht hadden genomen. Daar men ze later niet terug zag, meende men dat de ongelukkige er in geslaagd waren te ontsnappen.

De arme kerels waren echter integendeel, toen zij in de groeve de vlucht namen, in den put gevallen en hadden daarin een afschuwelijken dood gevonden. De ingang tot het gewelf was kort daarop dichtgemetseld en de heer Segnat, die later eigenaar van het huis werd, had die omstandigheid nooit geweten.

— — — —

Uit Rusland. — In een gehucht nabij Tchistipal (Siberië) hebben acht bandieten een vrouw en haar vier kinderen vermoord, om eenig drinkgeld machtig te kunnen worden. In het geheel hebben zij twee roebels kunnen vinden. De schuldigen zijn in hechtenis genomen.

— — — —

Uit Rumenië. — Den zestienden dezer wilde een boer uit Rakowitza, een Rumeensch dorp, ten zuiden van Hermannstadt, in Zevenbergen, in het gebergte gaan, om naar zijn schapen te zien. Op weg door het bosch werd hij door wolven aangevallen en opgevreten. Den volgenden morgen vonden herders den ontvleeschten schedel, een voet en eenige gescheurde kleedingstukken, slechts deze weinige sporen hadden de dieren achter gelaten. Dat de wolven reeds nu in Zevenbergen zijn, moet worden geweten aan den ongewoon vroegen winter; des zomers zijn de dieren gewoonlijk in Rusland. Bij strenge koude zoeken zij hun voedsel in de dorpen en wagen zich zelfs in de steden, waar zij dan meestal waakhonden tot prooi kiezen. Slechts zeer zelden vallen zij menschen aan.

— — —

Een 14-jarige knaap ter dood veroordeeld.

Uit Amerika — Een 14-jarige negerknaap, die den sherif had gedood, werd te Macon in Georgia tot den strop veroordeeld en dezer dagen werd aldaar het vonnis voltrokken. De jongen, William Bell genaamd, toonde zich tot aan het laatste oogenblik zeer onverschillig over het lot, dat hem wachtte en zeide steeds tot zijn bewakers, dat hij er zeker van was in den hemel te zullen komen. Terwijl de beul en zijn knechten hem behulpzaam waren, bij het aantrekken der kleederen waarin hij zou worden ter dood gebracht, vroeg hij hem meermalen of ophanging pijn veroorzaakte en spotte hij niet weinig met de maatregelen die er genomen werden. Toen hij evenwel uit zijn cel gehaald werd en op de plaats gebracht werd waar de terechtstelling zou plaats vinden, weende hij bittere tranen en bad om genade.

Behalve de overheid en een priester waren ook de ouders van den knaap bij de terechtstelling tegenwoordig. De jongen had den 29n Mei jl. zich schuldig gemaakt aan diefstal en werd deswege door den sherif gevangen genomen. Onderweg trok hij evenwel een revolver, waarmede hij twee schoten loste op den sherif, die doodelijk getroffen neerzeeg.

Dansende gewassen.

— Een der merkwaardigste voortbrengselen van Mexico is de dansende boon. In elke schil groeien drie van die boonen. Zij zijn dikwijls vertoond door Amerikaansche goochelaars, die ze op eene tafel legden, waar ze dan onmiddelijk begonnen te rollen en te dansen en sprongen van wel een paar duimen hoog maakten. Vroeger dacht men dat dit eene tooverachtige werking van die boonen was, maar professor Riley heeft ontdekt, dat er eene zeer eenvoudige oorzaak voor dat springen is, namelijk de larve van eene mot — de „Grapholita Sebastiana" — die er in dringt en, door haar kop tegen het binnenste van de boon te stooten, deze doet opspringen.

Eene Amerikaansche galnoot maakt zelfs nog zonderlinger bewegingen, uit dezelfde oorzaak. In die galnoot huist de larve van een vlieg — „Gynips Saltatorius" — die zulk eene spierkracht bezit, dat zij, door zich om te keeren, hare tijdelijke woning een afstand twintigmaal grooter dan haar eigen diameter doet opspringen.

— Iemand uit Dublin had onlangs een biljet voor het naar New-York bestemde stoomschip Fentonie genomen en de trein, die hem op den juisten tijd naar Queenstown moest brengen, gemist. Dadelijk nam hij voor f 600 een extratrein, die hem in den ongelooflijk korten tijd van 3 1/2 uur van Bublin naar Queenstown (45 mijlen) bracht. Juist op het oogenblik dat hij in Queenstown aankwam, stoomde echter de Fentonie de haven uit. De man liet zich echter niet afschrikken, maar huurde een snelvarend stoombootje en het gelukte hem ook werkelijk de Fentonie te bereiken, voor zij in volle zee kwam. Toen hij aan boord kwam, werd hij, door zijn medepassagiers met gejuich ontvangen.

— — —

— Aan een pas verschenen lijvig boekwerk, getiteld: „Puissance militaire des Etats de l'Europe„ zijn eenige afschrikkende getallen ontleend, die in ronde cijfers de kosten van „Oorlog en Marine„ — dienst '91 — der groote mogendheden aangeven.

Rusland staat boven op de lijst met ruim 600 millioen, dan volgt de Fransche republiek met 430 millioen, Engeland 415 millioen, Duitschland 350 millioen en Oostenrijk 106 millioen. Het arme Italië sluit de rij met 180 millioen.

Alle sommen zijn herleid tot Hollandsche guldens, en maken te zamen 2171 millioen gulden.

— — —

Voor hoeveel wordt er gemiddeld per jaar door brand vernield?

In de Vereenigde Staten voor 276 millioen, in Rusland voor 167 millioen, in Groot-Brittanje voor 109 millioen, in Duitschland voor 42 millioen, in Frankrijk voor 38 millioen, enz.

Politiek Nieuws.

Nederland.

Uit de Staatscourant.

Kon. besluiten. Benoemd tot subst.-griffier bij de arr.-rechtbank te Assen mr. J. de Jonge, laatstelijk lid van den raad van justitie te Padang, thans met verlof, wonende te Meppel; tot vice-president der arr.-rechtbank te Rotterdam, mr. P. A. J. Bouvin, thans rechter in gemeld college.

— Bij kon. besluit is mr. L. Bester, referendaris adviseur bij het Muntcollege, voor 1893 aangewezen als plaatsvervangend lid van het Muntcollege.

Pensioen verleend aan: G. Spithof, weduwe van den gewezen commies 1e kl. bij 's Rijks belastingen G. R. Zijlstra f 195; J. F. Eekelaer, ontvanger der invoerrechten en accijnzen f 748; H. C. Trijssenaar, kommies bij 's Rijks bel. f 524.

De 2e-luit. P. W. Alstorphius Grevelink, van het 8e reg. inf., is op nonactiviteit gesteld.

Benoemd met 1 Jan. tot commandanten: 1e art.-comm. de comm. officier van het 1e reg. vesting-art.; 2e id., de comm. officier van het 2e reg.; 3e id., de comm. officier van het 3e reg.; 4e id., de comm. officier van het 4e reg.; 5e id., de comm. officier der onderdeelen van het 2de regt. vesting-art., in garnizoen te Naarden; 6e id., de comm. officier der onderdeelen van het 4de regt. vesting-art., in garnizoen te 's-Gravevhage; 7de id., de comm. officier belast met het bevel over de pantserfort-comp.; tot commandanten onderscheidenlijk in het 1ste, 2de, 3de en 4de genie-comm., de comm. in het tegenwoordige 1ste, 2de, 3de en 4de genie-comm.

Aan mr. W. A. baron van Verschuer, raad-adviseur bij het dep. van w. h. en n., op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als Rijkscommissaris bij de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen en bij de Hollandsche IJzeren Spoorwegmpij.

Wetsafkondiging. De „Staatscourant" van 1/2 Jan. bevat: 1o. de wet van 30 Dec. jl., waarbij de termijn voor het verplichtend stellen van het lager onderwijs in vrije en orde-oefeningen wordt verlengd; 2o. de wet van 31 Dec. jl., tot vaststelling van het bedrag der grondbelasting op de ongebouwde eigendommen.

Geneeskundige raden.

In de vergadering van den Geneeskundigen Raad voor Noord-Holland is de vraag ter sprake gebracht, of cholera nostras onder de besmettelijke ziekten moet worden gerangschikt. De meeningen waren daarover verdeeld. En omdat de zaak niet uitgemaakt was, bestreed Dr. Saltet ten sterkste de methode, die bij de jongste epidemie gevolgd was, om ook de gevallen van nostras te publiceeren. De wet eischte dit niet, en men zou er aan de havensteden groot stoffelijk nadeel mee berokkenen; want „nostras" komt elk jaar voor, gemiddeld met 130 gevallen en men zou dus moeten voortgaan met de openbaarmaking tengevolge waarvan de haven Amsterdam den naam zou krijgen van een stad, waar voortdurend cholera heerscht.

Besmettelijke ziekten.

In de vergadering van den geneeskundigen raad van Overijsel werd een voorstel van den voorzitter aangenomen om den minister in overweging te geven: 1o. het tijdperk waarna men het gevaar voor besmetting bij diphteritis geweken acht, te verlengen; 2o. dat de aangifte van besmettelijke ziekten door de geneeskundigen geschiedt, en 3o. dat tegen het groote gevaar van de besmetting der tuberculose maatregelen worden genomen, d. w. z. dat de tuberculose wel niet onder de besmettelijke ziekten wordt opgenomen, omdat het een chronische ziekte is, maar dat men slechts het gevaar voor de besmetting moet trachten te beperken.

Kamerverkiezing te Rotterdam.

De Katholieke kiesvereeniging „Recht en Orde" te Rotterdam, heeft Zaterdag-avond tot candidaat voor 't lidmaatschap der Tweede Kamer gesteld mr. J. Mascheck.

België.

Frankrijk en België.

Wat de handelsbetrekkingen met Frankrijk betreft, zal de Belgische regeering zich vergewissen of de verwerping der Fransch—Zwitsersche overeenkomst beschouwd moet worden als met zich brengende Frankrijk's weigering, met België in onderhandeling te treden. Indien, wat zeker schijnt, Frankrijk's antwoord in dien zin uitvalt, zal aan Belgie niets overblijven dan zijne vrijheid te gebruiken om te handelen zooals zijne belangen vereischen. Men weet, dat er op dit oogenblik geen enkele band bestaat tusschen België en Frankrijk, doch alleen een eenvoudige modus vivendi, waaraan elk oogenblik een eind kan worden gemaakt.

Duitschland.

De werkstaking.

Zaterdag waren 15,000 werkstakers of meer dan de helft van het geheele aantal mijnwerkers. De gouverneur Nasse en de landraad lieten aan alle mijnen politieverordeningen aanplakken. Bij de mijn Maybach hebben de werkstakers groote buitensporigheden bedreven tegenover de werklieden die aan den arbeid wilden gaan.

— Naar hetgeen uit Berlijn wordt gemeld, heeft het overal bij de werklieden verwondering verwekt, dat de mijnwerkers in het Saargebied tot arbeidstaking zijn overgegaan. Men begrijpt niet, hoe zij daarmede onder de tegenwoordige tijdsomstandigheden op succès kunnen hopen. Het is bekend, dat zij geene middelen bezitten, althans niet zooveel dat eenige duizenden werkstakenden eene week lang ondersteuning kunnen genieten. Aan toezending van geld uit het buitenland valt niet te denken, omdat het bestuur der socialistische partij niet voor hen kan opkomen. Evenmin kunnen zij rekenen op den mijnwerkersbond voor Westfalen en de Rijnprovincie. Uit Frankrijk kunnen zij met voldoende zekerheid verklaringen van adhaesie tegemoet zien, maar daaraan hebben zij niet veel. De Belgen hebben hun geld zelven noodig; de meesten hunner hebben niets. Oostenrijk komt in het geheel niet in aanmerking. En wat Engeland betreft, de Engelsche mijnwerker is alles behalve gezind om zich voor de Duitsche kameraden eene eenigszins beteekenende opoffering te getroosten.

— Eene dynamiet-bom is Zaterdag-morgen voor de kazerne der politie te Gelsenkirchen ontploft; alle deuren en vensters werden verbrijzeld, maar als door een wonder werd niemand gewond. Men gelooft dat werkstakende mijnwerkers den aanslag pleegden.

— De voorzitter van de Vereeniging tot verdediging der rechten van Rijnsche mijnwerkers, Warken, is in hechtenis genomen en door den rechter van instructie verhoord.

— Omtrent de door ons vermelde vergadering van afgevaardigden der Beiersche centrumpartij wordt nader aan de „Germania" gemeld: De volledige eensgezindheid der centrumpartij is schitterend aan den dag gekomen; want het bleek dat de partij nog altoos aaneengesloten staat en dat er niet valt te denken aan succès op pogingen om haar te doen uiteenspringen. Uit de beraadslagingen is dit voldoende gebleken. Natuurlijk werden er wenschen uitgesproken en daarop zal bij de samenstelling van een ontwerp-programma waartoe besloten is, worden acht gegeven. Dit ontwerp zal niet uitsluitend handelen over vraagstukken die op Beieren betrekking hebben, maar over alle gewichtige quaestiën. Hiertoe is eene commissie ingesteld, die tevens als Beiersch lands-comité zal fungeeren en binnen ongeveer [illegible] weken eene Beiersche vergadering zal bijeenroepen.

— Te Hamburg [illegible] dezer dagen te gelijker tijd tien druk bezochte volksvergaderingen plaats, waarin op een democratische herziening van het regeeringsstelsel der Vrije Stad werd aangedrongen. Ook werden moties aangenomen tegen de verhooging van de belastingen welke het volk drukken, en tegen de vergrooting der militaire lasten.

De Duitsche centrum-afgevaardigde dr. Lieber heeft te Montabaur, in de afdeeling van de „Volksvereeniging voor het katholieke Duitschland" in eene rede over het legerontwerp verklaard, dat het centrum voor het legerontwerp alleen zooveel geld en manschappen wil toestaan, als noodig is, om bij wettelijke invoering van den 2-jarigen diensttijd, de tegenwoordige legersterkte te behouden. In zijn tegenwoordigen vorm is het ontwerp onaanneembaar, en het valt als de regeering op dezen grondslag geen schikking treffen wil.

Het Welfenfonds.

De „Vorwärts", het orgaan der sociaal-democraten, doet mededeeling van 100 quitanties, die in 't bezit der redactie zouden zijn van betalingen, welke uit het Welfenfonds zouden zijn gedaan. De namen van hen, die de gelden ontvingen, worden niet genoemd, maar de personen worden toch aangeduid. Volgens deze kwitanties zouden uit het Welfenfonds betalingen zijn gedaan aan vele hooggeplaatste ambtenaren. Ministers van Zuid-Duitsche Staten, een voormalig Pruisisch minister van financiën, generaals, vleugel-adjudanten, de redacteurs van nationaal-liberale en conservatieve dagbladen en van een Fransch dagblad, hebben gelden ontvangen.

Er zijn betalingen gedaan aan Beiersche, Wurtemburgsche en Pruisische afgevaardigden, zoowel voor als na 1870. Twee hooge staatsambtenaren, een onder-ambtenaar van koning Lodewijk II van Beieren, een groot Zuid-Duitsch dagblad en drie afgevaardigden van den Beierschen Landdag, ontvingen op denzelfden dag (21 Juni 1886) sommen uit dit fonds.

— Uit Offenburg, in het groot-hertogdom Baden, wordt gemeld, dat het eerste geval van vergoeding voor onschuldig doorgestane voorloopige hechtenis zich aldaar heeft voorgedaan en dat de Badensche regeering zich bereid heeft verklaard om, indien er van rijkswege ten opzichte van vergoeding aan onschuldig veroordeelden geene regeling wordt gemaakt, eene algemeene regeling voor het groothertogdom in te voeren. Het betrof hier een landbouwer, die met twee anderen in hechtenis was genomen, omdat een jachtopziener hen onder eede had beschuldigd van jachtdelict en kwetsing. Het bleek, dat zij aan dit alles ten eenenmale onschuldig waren, en nu is aan ieder hunner een bedrag van 120 mark toegekend.

Frankrijk.

— Reeds is de commissie voor de socialistische agitatie onderling verdeeld. De met ophef aangekondigde betooging op den dag der heropening van de Kamer vindt weinig instemming. Alleen is men het eens, dat de socialisten over het geheele land zich moeten verbinden bij de aanstaande verkiezingen voor geen enkelen der tegenwoordige afgevaardigden te stemmen, en dat de arbeiders dagelijks een halven stuiver voor de verkiezingskosten van een vertegenwoordiger zullen bijdragen.

— Baron Alphonse de Rothschild heeft aan het armbestuur te Parijs een millioen ten geschenke gegeven, onder bepaling dat de intrest dier som zal dienen om gaven te verstrekken aan behoeftige kraamvrouwen, die in een der hospitalen bevallen zijn.

Arbeidsraden.

De Fransche wet op de scheidsgerechten trad dezer dagen in werking. Werkgevers en arbeiders mogen hun geschillen onderwerpen aan een verzoeningscommissie of, als deze tot geen besluit komt, aan een scheidsraad. Iedere partij geeft den plaatselijken „juge de paix" kennis van het geschil. Heeft deze vrederechter de kennisgeving der eene partij ontvangen, dan waarschuwt hij onmiddellijk de andere. Heeft deze niet binnen drie dagen geantwoord, dan wordt verondersteld, dat zij een scheidsgerecht weigert. Neemt zij een scheidsgerecht aan, dan worden er door elke partij ten hoogste vijf afgevaardigden benoemd. Deze vergaderen onder voorzitterschap van den vrederechter. Kunnen deze gedelegeerden het niet eens worden, dan benoemen zij een of meer scheidsrechters. Wordt de zaak dan nog niet beslist, dan wordt een opperscheidsrechter benoemd door den hoogsten civielen rechter van het district. Het bestuur der gemeente, waar de werkstaking plaats heeft, moet kosteloos de lokalen in gebruik afstaan voor het houden der vergaderingen van de scheidscommissie. Gedelegeerden en scheidsrechters moeten allen Fransche burgers zijn.

Engeland.

— Over Ierland schrijvende, zegt de „Köln. Zeit., dat het noodlot als een looden kogel hangt aan de voeten der mannen, die een verzoening met Ierland willen tot stand brengen.

In 1882 ontsloeg Gladstone de aanvoerders der Landliga, Parnell en Davitt, uit de gevangenis, deed de Ieren de concessie om den staats-secretaris Forster terug te roepen en gaf hun nog meer bewijzen van verzoeningsgezindheid. En wat was het antwoord? De boden van den nieuwen vredebond, lord Cavendis en Bürke, werden in 't Phoenixpark op klaarlichten dag vermoord.

Nu, eenige weken geleden, opende John Morley zijn toehoorders te New-Castle het vooruitzicht op een blijde Kerstboodschap, en werkelijk werden twee dagen vóór Kerstmis vier wegens moord in de gevangenis vertoevende Ieren, Coll, Magee, Roarty en Rogers, uit den kerker te Monntioy ontslagen. Zij waren wegens deelneming aan den moord op den inspecteur van politie Martin te Gweedore in 1889, tot 10, 7 en 5 jaren gevangenisstraf veroordeeld. Zaterdag kwamen de begenadigden in hun woonplaats Gweedore aan, ongeveer op hetzelfde oogenblik, dat hun vrienden en geestverwanten te Dublin dynamiet deden ontploffen en een nieuwen moord op hun geweten laadden.

Zal nu Gladstone de dwangwet weder invoeren, of zal hij de gratie, die zich voorshands tot de boosdoeners van Gweedore bepaalde, ook uitstrekken tot de „dynamiethelden" dr. Gallagker en Genogm? Dit laatste is blijkbaar de wensch der Fenians. Zij willen door hun terrorisme volledige amnestie afdwingen.

Intusschen heeft men nog niet het geringste spoor van de daders ontdekt.

— Te Cork werd, onder voorzitterschap van den burgemeester, een druk bezochte vergadering gehouden, in welke op voorstel van den anti-parnellistischen afgevaardigde Healy eene motie aannam, waarin haar afschuw van de laaghartige misdaad te Dublin werd uitgesproken.

— Op de jaarlijksche vergadering van de tunnelmaatschappij te Londen verklaarde de president, dat het nieuwe Kabinet en het nieuwe parlement gunstig voor de onderneming gestemd zijn.

Het hart gelooft graag dat het wenscht en zoo zullen de voorstanders van een tunnel onder het Kanaal wel niet meer dan een wensch hebben uitgesproken toen zij dit verklaarden. Het nieuwe ministerie zal wel evenmin als het Engelsche volk verlangen, juist nu met de overburen eene nauwe ontbintenis aan te knoopen.

Tot Engeland's koningin richt de „Moniteur de Rome" eene uitnoodiging. Als koningin Victoria bij hare komst in Italië een bezoek brengt aan koning Humbert, kan zij op het Vatikaan van een niet minder eervolle en grootsche ontvangst verzekerd zijn.

Een ontmoeting van Engelands koningin met den paus zou een zeldzame gebeurtenis wezen.

— Betreffende de reis van koningin Victoria naar Italië, zegt de „World" het volgende:

„De reis naar het vasteland, die de koningin ieder voorjaar onderneemt, kost steeds gemiddeld 120,000 gulden. De koningin denkt thans naar Florence te gaan en een harer hofbeambten is in onderhandeling geweest over den huur eener villa aldaar. De eigenaar van de villa vroeg evenwel een huurprijs van 10,000 gulden per week. Dit werd geweigerd. Lady Grawford heeft thans haar landhuis „VillaPalmiere" der koningin als verblijf aangeboden. Dit aanbod is aangenomen."

Oostenrijk.

— Volgens de „Neue Freie Presse" is de Hongaarsche primaat mgr. Vaszary bezig met de samenstelling van een adres aan den paus, keizer Frans Jozef en de regeering in overeenstemming met het besluit der jongste conferentie van bisschoppen. Deze zijn welwillend jegens de regeering gezind. Wat de vervanging van de kerkelijke doopbewijzen door burgerlijke geboorteakten betreft, spreken de bisschoppen alleen twijfel uit aan de doelmatigheid van het plan. Ook tegen de officieele erkenning van het Israëlitisch geloof verzetten zij zich niet.

De Paus toont de welwillendheid van Frans Jozef, door 't zenden van een particulier schrijven betoond, op prijs te stellen en voor Hongarije eindigde dus het jaar '92 met de beste kansen op de vreedzame oplossing van een moeilijkheid, die een oogenblik het land met groote gevaren dreigde.

Volgens 's keizers brief aan den Paus wordt door het Hongaarsche ministerie het burgerlijk huwelijk verplicht gesteld voor hen, die van het kerkelijk huwelijk niets willen weten, bijv. voor het atheïsten. Bij de katholieken en de aanhangers van andere godsdiensten zullen evenwel de geestelijken optreden als ambtenaren van den burgerlijken stand.

Limburgsch Nieuws.

Men schrijft ons:

Dezer dagen bezocht ik voor handelszaken ook wederom het bekoorlijke, romantisch gelegen en zeer fraaie Zuid-Limburgsche dorpje Rimburg, welks inwoners over 't algemeen vreemdeling en reiziger voorkomend, beleefd en gezellig zijn.

Des avonds in mijn logis — 't was op den tweeden Kerstdag — liep het gesprek een half uurtje lang voornamelijk over het op dien dag aan het kantoor van Waubach benaderen van het nieuwe drapeau, hetwelk door de eigenares van het dichtbij gelegen kasteel Rimburg aan het harmoniegezelschap aldaar was cadeau gedaan.

Het algemeen gevoelen en oordeel van het gezelschap was, het benaderde drapeau aan den benaderaar tegen betaling der waarde van aangifte, plus de bij de wet bepaalde opcenten af te staan.

Bij die gelegenheid kwam, zooals licht te denken, van zelf sprake van het oude en prachtige kasteel Rimburg, van zijn schoon en uitgestrekt bosch met zijne mooie wandelwegen, van de beide ertoe behoorende graanmolens, waarvan de eene op Nederlandsch en de andere met oeconomie-gebouwen op Pruisisch grondgebied is gelegen; van de hofstede, bewoond door den heer Meulenbergh, die zich door de paardenfokkerij alom bekend en verdienstelijk heeft gemaakt, alsmede dat aldaar wederzijds van de brug over de rivier de Worm, die de grensscheiding uitmaakt, de commiezen en „Grenzaufseher" niet schaars zijn en de grens bij dag en nacht aan beide zijden wordt bewaakt. Op mijn aanmerking, dat die heeren commiezen en „Grenzaufseher" dan toch niet meer dan hunnen plicht deden, wat ook geenszins werd bestreden, vertelde men mij de volgende gebeurtenis, die geen geheim was.

Op voormeld kasteel Rimburg, dat rondom door een vijver van omtrent twaalf meter breedte is omgeven, over welken eene brug van af de hofstede naar het kasteel en eene van het kasteel naar het bosch over den spoorweg leidt, van welke deze steeds is opgetrokken en gene altoos is afgesloten, bevindt zich thans nog éene van de vervallen grotten en gangen, welke in vroegere tijden aldaar bestonden.

Vrijdag-avond den 16 December had de tuinier in den ingang van die grot eene val op de bunsing-vangst gelegd. Des anderen morgens voor zeven uur gaat hij naar de val zien, vindt dezelve van hare plaats verschoven en hoort in 't binnenste der grot, op een afstand van ± 20 passen een zacht lispelen of ritselen. Hierop keert hij terug en vraagt een anderen dienstbode, of deze misschien bij de val was geweest. Op deszelfs ontkennend antwoord nemen zij nu eene lantaarn ter hand en keeren naar de grot terug.

Even in de gang gekomen en al luisterend langzaam voortgaande, hooren zij wederom hetzelfde gelispel, waarop de tuinier roept: halt, werda! Geen antwoord. Langzaam gaan of sluipen zij een paar passen vooruit; en op het tweede geroep halt, werda! gaat hun plotseling de lantaarn uit en volgt geen antwoord. Was zulks voor hen het orakel van Delphi, moedig gaan zij luisterend en om zich heen tastend langzaam vooruit, totdat de dienstbode plotseling iets met de hand aanraakt, dat harig als een pelsdier was, en roept nogmaals werda? „Grensbeambten" was 't antwoord.

En inderdaad, twee grensbeambten van U... bevonden zich in de grot, voorzien van eenig proviand, waarbij een voorraad foezel in eene „Pulle" niet ontbrak en van een samenklappend toestel van eigen maaksel, vervaardigd uit stokken en doek, eene boot vormende, door middel van welke zij bij duisteren nacht over den vijver waren gezeild, ten einde aldaar van uit de grot ongestoord en ongemerkt op de loer te kunnen staan.

Voorwaar een dienstijver, die, zoo niet overdreven, dan toch zeldzaam of wel avontuurlijk mag genoemd worden. Grensbewoners, die den „Zoll" willen ontduiken, weest op uwe hoede!

— — — —

SITTARD, 1 Jan. Gisteren-avond bracht zekere huisvrouw K. haren echtvriend als afscheidsgroet in 't oude jaar een vrij hevigen messteek in de linkerzijde toe. Misbruik van drank speelde hier weder een hoofdrol.

— — —

MAASTRICHT, 1 Jan. De Oudejaars-avond is, zoo niet voor allen, toch voor velen een bij uitstek prettige avond, en was dit inzonderheid voor de leden der Militairen-vereeniging te dezer stede.

Wij heeten het eene gelukkige gedachte van de tooneelvereeniging „De Vriendschapsbond" om op dien avond, een avond waarop velen zich maar al te vaak aan losbandigheid en verregaande buitensporigheden overgeven, eene uitvoering voor de Militairen-vereeniging te houden. Aangenaam is het ons te kunnen mededeelen, dat de gegeven uitvoering volkomen geslaagd is. In tegenwoordigheid van den eerw. heer directeur met eenige invité's, en al de vrij hebbende leden der vereeniging werd op verdienstelijke wijze opgevoerd: „Jocrisse, de vondeling, blijspel in twee bedrijven en „De Klok", blijspel in één bedrijf.

De hoofdrollen waren aan goede handen toevertrouwd, en ook de ondergeschikte rollen werden zeer natuurlijk voorgedragen, kortom uit alles konden wij duidelijk opmaken, dat de jeugdige tooneelspelers onder leiding van den prefect der Vereeniging zich alle moeite hadden gegeven om hunne krijgsmakkers dien avond eens recht aangenaam bezig te houden.

Met een weinig ijver en goeden wil was uit de talrijke leden der Vereeniging wellicht ook wel eene zangafdeeling te vormen, hetgeen zeer gemakkelijk zou kunnen geschieden, wanneer ook de miliciëns uit onze stad, die allen in de scholen min of meer zingen geleerd hebben, zich als leden dezer nuttige vereeniging lieten ischrijven.

— Oudejaarsavond kenmerkte zich hier door twee branden. De een ten huize van Thijs—Herben, hoek Vijfharingstraat, liet zich in den beginne dreigend aanzien. Gelukkig was er geen felle wind en mocht men er spoedig in slagen het vuur te blusschen. Het dak der woning is geheel afgebrand en is er veel waterschade geleden. Alles was verzekerd. Oorzaak van den brand onbekend.

De andere brand is geweest in de Slijterij van Hellewegen in de Papestraat. Deze binnenbrand werd spoedig gebluscht, doch had even gevaarlijk als de eerste kunnen worden, daar reeds een gat in den vloer was gebrand en kinderen in de nabijheid sliepen. Bij beide branden was het de stedelijke brandweer, die het blusschingswerk verrichtte.

— In den afgeloopen nacht is baldadigheid gepleegd aan de woning van den heer J. Achter de Molens, waar men zware luiken uitgehaakt en vernield heeft. De politie doet onderzoek.

— Volgens particuliere berichten uit den Haag, is het onderzoek in zake de verschuiving van den spoorweg tusschen Bunde en Beek thans geëindigd en heeft de regeering alsnu, geheel overeenkomstig het advies onzer Limburgsche geologen de heeren Dr. Erens en Ubachs, besloten, tot het verleggen der lijn in de richting van Meersen. Bravo!

In verband met deze verlegging worden tevens — en, naar men wil met veel kans van slagen — pogingen gedaan om het station Beek meer in de nabijheid dezer belangrijke plaats te brengen.

— Naar wij van goede zijde vernemen, was allen hier garnizoen houdenden militairen, ook hun, die tijdelijk buiten gedetacheerd waren, aangezegd, gister op het avondappel, te 10 uur, present te wezen.

Men brengt dien voorzorgsmaatregel in verband met de troebelen in het Noorden.

— Zaterdag 31 December had voor den heer Commissaris der Koningin in deze provincie de openbare aanbesteding plaats, van de werken van onderhoud, vernieuwing en herstelling van het provinciaal gebouw alhier, gedurende de jaren 1893 en 1894. Raming fl. 4000. Ingeschreven werd door de volgende heeren, allen van hier: P. H. Goyen fl. 3860; S. H. Lustermans fl. 3786; J. Grégoire fl. 3723; R. Jongen fl. 3600; H. Bordon fl. 3584; J. Schenk fl. 3469; J. H. Tans fl. 3338 en L. Hoedemakers fl. 3264.

— — —

THORN, 30 Dec. Is er over het algemeen genomen dit jaar geen klagen geweest over den oogst; de landbouwers van Thorn en omstreken hebben nog een bijzonder fortuintje door de omstandigheid, dat in België en Frankrijk bijna geen klaverzaad is gewassen, terwijl dit zaad hier uitstekend is gelukt. Tengevolge daarvan kunnen zij thans hunne „kleezoad", zooals men hier zegt, voordeelig verkoopen en is er dan ook een zeer drukke handel in dit artikel. Jammer dat velen hunne klaver hebben moeten voeren, anders zoude er nog meer voorraad van zaad zijn.

— Nu, tengevolge der vorst, het gras zich moeielijk laat snijden, hadden meerdere personen het beter gevonden dit nuttige veevoeder eenvoudig met eene spade aftesteken en dan liefst nog wel op andermans weiden. De politie nam hiermede echter geen genoegen en verbaliseerde de al te bijdehande grassnijders.

— — —

WEERT, 1 Januari. Nog al dikwijls leest men in de kranten, dat men weinig haast maakt met het bezorgen van brieven in zoogenaamde uithoeken of afgelegene plaatsen van ons landje die zich niet in 't bezit van een postkantoor of een station mogen verheugen. Nu, wanneer de postbode met eene bestelling de handen zelfs meer dan vol heeft, zou het waarlijk onbillijk zijn op eene tweede aan te dringen. Zou het echter onbillijk zijn ook op de gehuchten van onze stad op eene wijziging en verbetering in het bezorgen van brieven, enz. aan te dringen? Als men het volgende in overweging neemt, zal een ieder graag bekennen, dat het daar thans met de bestellingen heel gebrekkig gaat, ja, dat de toestand onhoudbaar is. In de stad zelfs heeft men zeker geen klagen, want vier keer per dag loopen de facteurs de huizen af om aan zijn adres te bezorgen, wat de trein meebracht.

Maar de gehuchten worden in dezen zeer stiefmoederlijk bedeeld, want slechts één keer per dag komt de postbode daar het nieuws bezorgen. Hij vertrekt reeds van huis in den vroegen morgen nog voor zeven uur en brengt dan rond wat den vorigen met de verschillende treinen arriveerde. Wat de morgentrein van vóór 7 uur meebrengt, blijft liggen tot 's anderen daags, en met dien trein komt het meest hier aan wegens de slechte correspondentie te Roermond. — Zou het door de autoriteiten niet zoo geschikt kunnen worden, dat men op bijv. een half uur van het postkantoor twee bestellingen had, of dat de facteur een uurtje later vertrok, en meebracht, wat met den morgentrein aankomt? Is het niet onbillijk, dat men in de stad, en ook vijf minuten er buiten, alles een dag eerder heeft, dan twee, drie huizen verder?

't Is te hopen, dat hierin spoedig verandering komt, en verbetering ook.

VENLOO, 31 Dec. Men schrijft van hier aan de N. R. Ct.: Van de schippers, die alhier gearriveerd zijn, gaat een algemeene kreet van verontwaardiging en ontevredenheid op, omtrent aanleg en losplaats, alsmede de veiligheid voor den dreigenden ijsgang.

Eene aanlegplaats is er in het geheel niet, en de geladen schepen moeten midden in de Maas blijven liggen om hun last kwijt te worden langs kunstmatig gezochte banen. Doch nu de rivier met $^2/_3$ ijs bedekt is, waar nu 't gevaar te ontkomen? Eene haven is en was er voormaals, doch is nu zóó, dat ze alleen nog maar dienst doet tot het ontvangen van alle uitwerpselen der riolen en wat men daar verder belieft in te werpen.

Een aarden dam juist voor den ingang belet dat deze niet geheel droog loopt en alzoo als bescherming dienst doet, dat de walgelijke dampen zich niet te veel verspreiden.

Het hoofd dier haven, dus juist voor den dam, blijft nog alleen over voor eenige veiligheid, doch wordt, zooals men licht vermoeden kan, door de stedelijke schippers bijtijds in beslag genomen. Intusschen zijn de versshillende verzekerings-maatschappijen in elk geval de dupe van eventueele, doch zeer gemakkelijk te krijgen ongelukken, en is het onbegrijpelijk dat deze geen stappen doen om eene doelmatige aanlegplaats en veilige schuilplaats te verkrijgen tegen betaling van lig- en losgeld.

— In de procedure, die door den Staat der Nederlanden tegen de gemeente Venlo gevoerd werd over de betaling van eenen termijn, welke die gemeente zich verbonden had dit jaar aan den Staat te voldoen, wegens het inrichten der spoorwegbrug te Venlo voor het gewoon verkeer, heeft de Arrondissements-Rechtbank te Roermond jl. Donderdag uitspraak gedaan. Zij heeft daarbij den eisch van den Staat geheel toegewezen, met veroordeeling van den gemeente Venlo in de kosten van het geding, terwijl zij zich onbevoegd verklaarde, om kennis te nemen van de tegenvordering van die gemeente tot ontbondenverklaring der overeenkomst, die zij met den Staat over bedoelde spoorwegbrug sloot. Wordt deze uitspraak in hooger beroep gehandhaafd, dan zal de gemeente Venlo gedurende eenige jaren jaarlijks aan den Staat eene aanzienlijke som te betalen hebben, zonder dat de waarschijnlijkheid bestaat, dat zij die door middel van bruggeldheffing kan terugkrijgen, daar toch in eene andere procedure tot in het hoogste ressort is beslist, dat de verordening, die zij omtrent het heffen van bruggeld voor het gaan over de spoorwegbrug maakte, niet verbindend is en het zeer twijfelachtig is, of zij daaromtrent wel eene verbindende verordening kan maken en het nog meer te twijfelen is, dat daarvoor door de Hooge Reeerering eene wet zal worden ingediend.

— Door jhr. J. L. Mock 1e luit. der huzaren alhier is een prachtige collectie oude glazen, Delftsch porselein en koperwerk aan het nieuwe museum in bruikleen aangeboden.

Ook zal het museum binnen kort nog verrijkt worden met een verzameling oude wapens, door den heer burgemeester De Rijk uit Tegelen welwillend daartoe afgestaan.

— Onze stadgenoot de heer Renette, machinist, heeft met gunstig gevolg te Zwolle examen afgelegd als opzichter-machinist.

— Heden is de Maas vol drijfijs. De schotsen die voorgisteren zoo goed als verdwenen waren, zijn thans zeer talrijk en hebben aan groote en dikte enorm gewonnen. Alle scheepvaart is gestremd.

— Gisteren werd ten huize van den heer van Gasselt publiek de hengst verkocht, die met de rijkspremie van het district Venlo te Sittard bekroond was, en eigendom is van den heer C. Meulenbergh, te Hofstadt bij Herzogenrath. Het hoogste bod van f 1400 — werd niet aangenomen, zoodat de verkoop niet doorging. Naar wij vernemen zal de hengst voorloopig gestald worden bij den landbouwer Hanraths te Lom.

— Op de markt van gisteren werden aangevoerd 141 biggen. De handel was levendig en de prijzen stijgend. Er werd besteed van 10 tot 11 mark per stuk.

Ook in vette varkens was in de afgeloopen week veel handel, en wisten de prijzen zich te handhaven. Er werd betaald voor levende 46 en voor geslachte 56 cents per kilogram.

— De machinist M. H. G. alhier, die wegens diefstal van steenkolen ten nadeele der staatsspoorwegen tot een maand gevangenissraf veroordeeld werd, en sedert zijn vonnis naar België gevlucht was, is thans door de politie te Roermond aangehouden en naar de gevangenis overgebracht.

— — — —

GENNEP, 1 Jan. Nog eens de school te Ottersum. — Binnen eenige dagen zal het gebouw door den heer Schoolopziener geïnspecteerd worden. In het belang van ouders en onderwijzers hopen wij, dat hiermede aan het gehaspel een einde kome. Meer dan drie maanden vacantie, 't is wel geweest.

— Als men in onze gemeente het schaatsenrijden door de jeugd aandachtig gadeslaat, dan moet zelfs de ongeloovigste tot de conclusie komen, dat de kinderen zichtbaar door het den goeden God worden beschermd. Wanneer men het jagen en rossen over de Niers ziet, die op verschillende plaatsen door den sterken stroom open vakken vertoont, dan begrijpt men niet dat het ijsvermaak zoo weinig offers kost.

— Zondag 8 Januari zal door de kerkelijke harmonie in het café van Bergen een musicale soirée worden gegeven. Verschillende nieuwe stukken zullen ten gehoore worden gebracht, zoodat we der burgerij een genotvollen avond kunnen voorspellen. In ruil voor de inspanning, die het gezelschap zich getroost, hopen wij, dat geen plaatsje onbezet zal blijven. Aan uitstekende verlichting, verwarming en consumptie zal door den heer v. B. de meeste zorg worden besteed.

— — —

BOKSTEL, 31 Dec. Naar wij vernemen is door Ged. Staten goedkeuring verleend aan de overeenkomst, aangegaan tusschen het waterschapsbestuur van de rivier de Dommel c. a. en de eigenaren van den watermolen alhier tot het verruimen van de molensluis. Door de uitvoering van dit werk zullen al de verbeteringswerken van de Dommel kunnen geacht worden te zijn uitgevoerd.

— — —

HELMOND, 1 Jan. De vraag, of de bepaling in de politieverordening dezer gemeente, dat afgekeurd vleesch en visch zonder vergoeding op kosten van den eigenaar moet worden begraven, in strijd is met de wet, is door den Hoogen Raad ontkennend beantwoord. Daarom is vernietigd het vonnis der rechtbank te Roermond en het daarbij bevestigde vonnis van den kantonrechter te Helmond, waarbij genoemde bepaling wèl in strijd met de wet en dus niet verbindend werd beschouwd, en is de eisch om schadevergoeding aan den in dezen betrokken slager ontzegd.

— — —

Geneeskundige Raad van Noord-Brabant en Limburg.

In de Vrijdag te 's Hertogenbosch gehouden vergadering wees de Voorzitter, dr. E. Wintgens, naar aanleiding van 't besmettelijk heerschen van diphtheritis te Maastricht, op den onbehoorlijken toestand, welken men daar aantreft met betrekking tot het ontduiken der epidemiewet. Terwijl in September ll. meer dan 300 kinderen wegens ziekte de school niet konden bezoeken, was op geen enkele woning een briefje te vinden ter aanduiding van het voorkomen van besmettelijke ziekte. Verschillende leden beklaagden zich over de geringe bevoegdheid, welke den leden van den Geneeskundigen Raad is gegeven met betrekking tot staving van dergelijke overtredingen.

De heer Van Rijn, uit Venloo, wees er op, dat het hier in Nederland mogelijk is, dat elke vreemde kwakzalver ongehinderd kan rondreizen, en zou wenschen dat de vergadering zich tot de regeering wendde om hierin voorziening te vragen. Eenerzijds wordt alles betracht om in de behoeften des volks te gemoet te komen en anderzijds laat men toe, dat het volk op groote schaal wordt bedrogen en afgezet.

De heer dr. Godefroi gaf te kennen, dat de wet die kwakzalverij verbiedt, doch wanneer de kwakzalvers zich laten dekken door de medehulp van bevoegde doctoren, die zich daartoe leenen, is er natuurlijk niets aan te doen.

De heer Van Rijn zou wenschen, dat die praktijken door wetswijziging onmogelijk werden gemaakt, waarop de voorzitter opmerkte, dat alsnog weinig kans zal bestaan om dit te verkrijgen.

Op voorstel van hetzelfde lid, gesteund door den heer Schoepp uit Maastricht, is besloten, zich tot de regeering te wenden met het verzoek, dat een vaste commissie zal worden ingesteld voor de pharmacopeia.

Nadat dr. Hermans uit Gennep, onder bijval der vergadering, hulde had gebracht aan de opofferende zorgen en moeiten, die zich de voorzitter heeft getroost met betrekking tot het nemen van maatregelen tot het tegengaan van de verspreiding der cholera, sloot de inspecteur de vergadering.

— — —

— Men meldt uit 't-Hertogenbosch omtrent de scheepvaart op de rivier de Maas, dat de rivier te Ravenstein met ongeveer $^1/_3$ en te Alfen met $^1/_2$ drijfijs is bezet. Te Crevecoeur geschiedt de overtocht met halve pont en roeiboot. Het water blijft vallen.

De scheepvaart op de Zuid-Willemsvaart naar Vechel, Helmond en Maastricht is gestremd.

— — —

Rijkspostspaarbank.

Aan het postkantoor Heerlen en de daaronder ressorteerende hulpkantoren werd gedurende de maand December ingelegd f 13606.71 en terugbetaald 9626.34. Het laatste door dat kantoor uitgegeven boekje draagt het nummer 2620.

Aan het postkantoor Vaals en de daaronder ressorteerende hulpkantoren werd gedurende de maand December ingelegd f 3626,47 en terugbetaald 896.12. Het laatste door dat kantoor uitgegeven boekje draagt het nummer 746.

Gedurende het jaar 1892 ingelegd: f 32331.19 terugbetaald: f 26761.92

DICKENS' WERKEN.

Er is maar één Charles Dickens, die geest en gevoel weet samen te voegen, die nooit laf en nooit — in de gedachte — onwaar is; wiens personen en toestanden. . . . zoo menschelijk en natuurlijk zijn, dat men overal de waarheid ervan gevoelt. Hoeveel Dickens ook schreef, nooit vermoeit hij ons met de wederopvoering van hetzelfde beeld: nooit heeft hetzelfde model tweemaal voor hem geposeerd, en zelden zal men denzelfden toestand herhaald vinden. En toch blijft Dickens altijd binnen den kring der samenleving, die wij voor onze dochteren niet behoeven af te sluiten en wordt geen enkele belijdenis in zijne werken beleedigd. Elke klip der populariteit vermijdende, vereenigt hij alles in zich om in elken stand en zelfs onder elken leeftijd lezers te vinden. Dickens' werken verouderen nooit.

Arnhemsche Cou[illegible] No. 4264.

Snippers.

A. Wel buur! heb je gisteravond de komeet gezien?
B. Zeker, maar hij was niet zoo mooi als in 1843.
A. Wat 'n wonder; maar toen was-i ook veel jonger!

— — —

Afgetroefd — Decadent: „Acht u óók niet, juffrouw! de existentie, het bestaan, een last, die ons is opgelegd?

Levenslustige twintigjarige: „Het bestaan van sommige menschen — ja zeker!"

— — —

Pietje: Papa, waarom zegt u toch altijd smakelijk eten als wij aan tafel gaan en waarom spreekt u nooit over drinken?

Papa: Dat hoeft niet jongen. Drinken doen de menschen altijd met smaak.

— — —

Dat noemen ze nu „veiligheids lucifers", ze gaan heelemaal niet aan!

Juist daarom!

— — — —

Kapper: U wordt leelijk kaal, mijnheer.
Klant (bits): Ik zie niet in, dat je dat iets aangaat.
Kapper (bedaard): Toch wel mijnheer, want als dat zoo voort gaat, verlies ik een klant.

Populair Wetenschappelijke Mededeelingen.

— Het studentenweekblad „Vox Studiosorum„ heeft na een 18-jarig leven opgehouden te bestaan.

— — —

— Het weekblad „De Ingenieur" heeft een buitengewoon bijvoegsel gewijd aan het gouden feest der Polytechnische school te Delft, dat 4 dezer zal worden gevierd. Behalve een geschiedenis van het technisch onderwijs hier te lande, waarvan Prins Maurits als eerste grondlegger wordt genoemd, bevat dit nummer tal van wetenswaardigheden, op de geschiedenis der School betrekking hebbende, en een afbeelding van den gevel met plattegrond van het nieuw gebouw voor geodesie.

— — —

De Russische geneesheer dr. Blostein beweert twee nieuwe cholera-bacillen ontdekt te hebben. Het is herhaaldelijk gebleken, dat iemand een menigte Koch-bacillen kan innemen, zonder daarom door de cholera aangetast te worden. Evenzoo kan men volgens dezen Russischen geneesheer ongestraft de door hem ondekte twee nieuwe soorten van bacillen innemen. De Koch-bacillus en de twee nieuwe bacillen moeten te gelijker tijd aanwezig zijn, om cholera te veroorzaken.

— — —

— Builen aan het hoofd!

Hoe dikwijls gebeurt het niet, dat kinderen vallen en builen aan het hoofd krijgen.

In dit geval handele men als volgt:

Men doe er dadelijk een compresje van slaolie op en de builen zijn spoedig verdwenen. Ook krijgen de kinderen daarna geen blauwe plekken, waarmee ze anders zoo lang moeten loopen.

Laatste Post.

LUIK, 1 Jan. In de mijn „Patience" werden gisteren twee met het herstellen eener machine belaste smeden door een grooten steen, die van gewelf viel, getroffen en op de plaats gedood.

BERLIJN, 1 Jan. In regeeringskringen betracht men de openbaarmakingen der „Voorwaarts" als zwendelarij, daar de bezitters der zoogenaamde quitantien reeds vroeger beproefden deze aan de regeering te verkoopen. Het is bekend, dat toen de officieele mededeeling geschiedde, dat alle stukken betrekkelijk uitgaven uit het Welfenfonds verbrand werden. Naar 't schijnt, zijn geen eigenlijke quitantien voor ondersteuningen uit 't Welfenfonds gegeven; de gelden werden eenvoudig aan de betreffende personen uitbetaald, zonder dat zelfs ontvangbewijzen geteekend werden.

De „National Zeitung" zegt over deze zaak 't volgende: „Het zal wel niet noodig zijn nadrukkelijk te bemerken, dat om zulke lijst te publiceeren geen geheime stukken behoeven gevonden te worden, alleen een flinke portie brutaliteit is daartoe voldoende. Ook zal wel niemand betwijfelen dat, als de „Voorwaarts" of haar zegsman zulke quitantiën in bezit hadden, zij ook de namen zouden noemen. Voor eenigen tijd werd van uit Zurich herhaaldelijk met veel ophef het verschijnen eener brochure aangekondigd, door welke de quitantien van 't Welfenfonds gepubliceerd zouden worden. De brochure bleef echter achterwege en wel op grond, dat de voorgewende bezitter den uitgever niet de orgineele stukken kon toonen.

Of het in Zurich verworpen manuscript thans in de *Voorwaarts* het licht ziet, dan wel of men hier met een product van anderen oorsprong te doen heeft staat nog niet vast. In deze dagen heeft de openbaarmaking wel de nevenbedoeling, den Franschen een genoegen doen, door hun een pendant hunner Panamaschandalen te bezorgen."

BERLIJN, 1 Jan. De avondbladen deelen mede, dat Ahlwardt gisteren voorloopig uit zijn hechtenis werd ontslagen. De *Nordd. Allg. Zeit.* weet daaromtrent evenveel mede te deelen, dat dit waarschijnlijk zal geschied zijn wegens den dood van Ahlwardts schoonvader, die Vrijdag overleed.

PARIJS, 1 Jan. In Fort Philippe, bij Gravelines waar vorigen Woensdag 13 personen aan cholera overleden, stierven ook gisteren weer 3 personen aan die ziekte. Verschillende straten van dit plaatsje werden door de politie afgezet.

PARIJS, 1 Jan. Gisteren werd een persoon in hechtenis genomen, onder verdenking den aanslag op de prefectuur van politie te hebben gepleegd. Heden werd hij evenwel weer in vrijheid gesteld.

— Een proclamatie aan president Carnot werd in den afgeloopen nacht aangehecht aan de Beurs en aan de bank van Frankrijk. Door de politie werd ze afgescheurd.

Telegrammen.

BERLIJN, 1 Jan. Dr. Peter Reichensperger, lid van den Rijksdag voor het district Olpe—Meschede—Arnsberg is hier overleden. — Geboren den 28 Mei 1810, studeerde hij te Bonn en Heidelberg. Hij onderscheidde zich op politiek gebied vooral door zijn geschriften over landbouw-vraagstukken en was een warm verdediger der rechten van de landbouwers. Sedert 1848 was hij afgevaardigde, eerst voor Geldern—Kempen van 1867 af voor Olpe—Meschede. Hij en zijn broeder August stonden steeds in 't voorste gelid der wakkere phalanx, het Centrum.

Advertentiën.

Handelsberichten.

AMSTERDAM, 31 Dec.

KOFFIE		Suiker	f 16.75 à 16.84
Java	56 50	Raapolie	f 25.50 à 26.—
Santos	48 —	Lijnolie	f 19.75 „ 20 —
PETROLEUM		Tarwe	f 164.— „ 165
Amerikaansche	6.10	Rogge	f 124.—
Russische	5.90	Raapkoeken	f 65 à f 82

SCHIEDAM, 31 Dec.

Moutwijn	per Ned. vat en zonder fust	f 8.50
Jenever	„ „ „ „ „ „ „	14.—
Amst. proef	„ „ „ „ „ „ „	15.25

NEUSS, 31 December.

Per 100 Kilo.

Tarwe	1e kw. M	16.—	Raapzaad	1e kw. M.	23.50
„	2e „ „	15.—	„	2e „ „	22.50
Rogge	1e „ „	13.80	Aveel	„	22.25
„	2e „ „	12.80	Aardappelen	„	4.—
Gerst	„		Hooi per 100 kilo	„	52.—
Haver	„	14.	Stroo	„	20.—
Raapolie 100 kilo	„	52.50	Raapkoeken 100 kg.	„	120.—
id. gezuiverde 100 kg.	„	55.50	Kleien per 50 kg.	„	4.90

NüRNBERG, 31 Dec. — **Hop.** — Markthopfen Ia 120—122, IIa 110—115, Hallertauer Ia 132—135, IIa 110—120, Elsasser Ia 118—120, IIa 110—115, Badischer Ia 120—125 IIa 110—118, Würtemberger Ia 130—135 IIa 115—120, Wolnzacher Ia 145—150 IIa 120—130

PARIJS, 31 Dec.

Meel	frs. 47 25	Rogge	frs. 13.40
Tarwe	„ 20.75	Haver	„ —.—

NEW-YORK, 31 December.

Meel	3.10	Tarwe	76½
Maïs	51.⅛	Petroleum	

BEURS VAN AMSTERDAM.

Zaterdag, 31 *December.*

Staatsleeningen.

EUROPA.	pCt.	Vorige koers.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Gebl. koers.
Nederl. cert. W.S.	2½	82 13/16	82⅞	82⅛	83 1/16
do. do. do.	3	96¾	—	—	—
do. do. do.	3½	101 15/16	101 15/16	102 3/16	—
do. Oblig. 1886/92	3½	101⅞	101⅞	101¼	—
Obl. Amort. Sindic.	3½	100⅛	100¼	—	—
België. Obligat.	3½	97½	—	—	—
do. do.	2½	86½	—	—	—
Duitsch. R. L. '90	3	85 5/16	—	—	—
do. do. '91	3	85 7/16	—	—	—
Hong. Obl. in pap.	5	83½	84	84⅛	—
do. goudleen. 1876	5	99½	—	—	—
do. do. 1881/88	4	95⅛	—	—	—
Inv. Leen. Goud '88	4½	99⅝	—	—	—
K.H. 1889 in Goud	4½	102	—	—	—
do. do. Zilver	4½	84⅝	85⅛	—	—
Ital. Inschr. '62/81	5	86½	86⅛	—	—
Oostenr. O.P. Mei	5	81¼	80¾	—	—
do. do. Febr./Aug.	5	80¾	81	—	—
do. do. Maart/Sept.	5	85⅝	—	—	—
do. Zilv. Jan./Juli	5	80⅜	80⅞	81 1/16	—
do. do. April/Oct.	5	80¾	80½	—	—
do. Oblig. in Goud	4	97	—	—	—
Portug. Obl. 53/84	3				
do. do. 1888/89	4½	30⅛	—	—	—
do. Tabaksmon....	4½	65⅝	65½	65¾	—
Pruisen. Obl. Gec.	4	106	—	—	—
do. do. Rm. 5000	4	106	—	—	—
Staatsleen. 1890/91	3	85 7/16	—	—	—
do. 1892	3	—	—	—	—
Rusl. C. Hamb. '20	5	68⅜	—	—	—
Nic. '67/69 L 20 Obl.	4	95⅜	94¾	95	—
do. do. L 100 do.	4	96¼	95¼	—	—
Spanje. Perp. sch.	4	59⅞	—	—	—
Turk. Gepr. C. L.	4	81½	—	—	—
do. Gec. Goudl. 1890	4	70⅛	70¼	—	
do. Douane Oblig.	5	88¼	—	—	—
AFRIKA.					
Egypte. Obl. 1876	4	98¾	—	—	—
NOORD-AMERIKA.					
Ver-Stat. Obl. '77	4	112½	—	—	—
ZUID-AMERIKA.					—
Braz. Obl. Lond. '83	4½	72	—	—	—
Uruguay Rep.	3	36 3/16	36	—	—
Venezuela. '81	4	34½	34	—	—

Spoorwegleeningen.

	pCt.	Vorige koers.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Gebl. koers.
Ned. Aken Maast. O.	4	—	—	—	—
Holl. IJ. Sp. Aand.		105	106	—	—
do. Obligatiën	3	93	93	—	—
do. do............	3½	99 15/16	100	—	—
M. t. Expl. v. St.' 90 A.		104	103¾	—	—
do. Leen. 1887 Obl.	3½	100	—	—	—
do. do. 1890 do.	3½	100	100	—	—
do. do. 1870 do.	5	—	—	—	—
Boxtel-Wezel Aand.		9	—	—	—
do. do. Oblig.	4½	13½	—	—	—
do. do. 1875....	5	—	—	—	—
do. gest. 1875/80		63 9/16	—	—	—
do. 2e hypotheek		12½	—	—	—
Zuid-O.-Spw.-M. Obl.	4	100	—	—	—
Polen. Wars. W.A.	4	114⅞	—	—	—
Rusl. Gr. Sp.-Mij. A.	5	123⅝	123 7/16	123 9/16	—
Mosk. Jaroslow Obl.	5	102⅞	102⅞	—	—
Gr. Sp. Hypoth. Obl.	4½	98 13/16	—	—	—
do. do. 1861	4	92	—	—	—
do. do. 1888	4	90 13/16	90⅞	—	—
do. do. 1890	4	90 13/16	—	—	—
AMERIKA.					
Chic. Erie 1e Hyp.	5	99 15/16	100¼	100⅜	—
do. N.-W. Un. do.	7	132½	—	—	—
do. Sink. Fund, do.	5	108½	—	—	—
do. Win. St. Pet. do.	7	133	—	—	—
Southern Pacific Obl.	6	111⅝	111 11/16	—	—
Un. Pac. Hoofdaand.		38⅞	38 15/16	39	—
do. do. Obligatien	6	105¼	—	—	—
do. Coll. Trustbonds	5	84⅝	—	—	—
do. do. do.	6	96½	96¾	—	—
do. Equip. Bonds C.	5	99¼	98½	—	—
do. L. & C. 1e Hyp.	5	78⅜	78½	78¾	—
Oreg. S. L. & Ut. N.R.C.	5	75⅞	76½	76¾	—
do. gec. 1e Hyp.	5	73	73¾	74	—
Can. South. C. v. A.		58¼	58⅝	—	—

Premiën-Leeningen.

	pCt.	Vorige koers.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Gebl. koers.
Ned. Amst. f 1000	3	107⅝	107 13/16	—	—
do. f 100	3	113½	113½	113¾	—
Stad Rotterdam.....	3	106⅜	108½	—	—
Belg. Antw. 1887	2½	99½	99½	—	—
Brussel 1886	2½	98¾	—	—	—

Wisselkoers van Rotterdam, 31 Dec.

	Disc.	Per	3/m	Kort
Londen	3 PCt.	p. st. 1.—	f 11.96 1/2	f 12.05
Parijs	2 1/2 „	fr. 100	f 47.60	f 48.02 1/2
Antw. en Brussel	2 1/2 „	„ 100	f 47.60	f 47.92 1/2
Duitsche Rbkpl.	4 „	„ 100	f 58.65	f 59.15

Wisselkoers van Amsterdam 31 Dec.

	Kort	md.
Londen	f 12.06 1/2	2/m. 11.97
Parijs	f 47.97 1/2	2/m. 47.60
België Bkpl.	f 47.80	3/m. 47.50
Pruiss. Bkpl.	f 59.10	3/m. 58.50